

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 3 (520)

Mierzeszyn, 5 stycznia 2023 r.

ISSN 2082-0089

Rok 14

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

POGRZEB OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI

WATYKAN, 5 STYCZNIA 2023 ROKU

MÓJ TESTAMENT DUCHOWY

Jeśli o tak późnej porze mojego życia spoglądam wstecz na dziesiątki lat, które przeżyłem, to najpierw widzę, jak wiele mam powodów do dziękczynienia. Przede wszystkim dziękuję samemu Bogu, dawcy wszelkiego dobrego daru, który dał mi życie i prowadził mnie przez różne chwile zamętu; zawsze podnosił mnie, gdy zaczynałem się potykać i zawsze na nowo dawał mi światło swego oblicza. Z perspektywy czasu widzę i rozumiem, że nawet ciemne i męczące odcinki tej drogi służyły mojemu zbawieniu i że to w nich On mnie dobrze prowadził.

Dziękuję moim rodzicom, którzy dali mi życie w trudnym czasie i którzy kosztem wielkich wyrzeczeń, swoją miłością przygotowali dla mnie wspaniały dom, który jak jasne światło rozświetla wszystkie moje dni do dziś. Jasna wiara mojego ojca nauczyła nas, dzieci, wierzyć i jako drogowskaz stała zawsze mocno pośród wszystkich moich osiągnięć naukowych; głębokie oddanie i wielka dobroć mojej matki są dziedzictwem, za które nie mogę jej wystarczająco podziękować. Moja siostra przez dziesiątki lat pomagała mi bezinteresownie i z czułą troską; mój brat jasnością swoich sądów, energiczną stanowczością i pogodą ducha zawsze torował mi drogę; bez tego ciągłego poprzedzania i towarzyszenia mi nie mógłbym znaleźć właściwej drogi.

Z serca dziękuję Bogu za wielu przyjaciół, mężczyzn i kobiet, których zawsze stawał u mojego boku; za współpracowników na wszystkich etapach mojej drogi; za nauczycieli i uczniów, których mi dał. Z wdzięcznością powierzam ich wszystkim Jego dobroci. I chcę podziękować Panu za moją piękną ojczyznę w Bawarskich Prealпах, w której zawsze widziałem, jak prześwituje blask samego Stwórcy. Dziękuję ludziom mojej ojczyzny, ponieważ w nich na nowo doświadczyłem piękna wiary. Modlę się, aby nasza ziemia pozostała ziemią wiary i błagam was, drodzy rodacy: nie dajcie się odwrócić od wiary. I wreszcie dziękuję Bogu za całe piękno, którego mogłem doświadczyć na wszystkich etapach mojej drogi, ale szczególnie w Rzymie i we Włoszech, które stały się moją drugą ojczyzną.

Wszystkich, których w jakikolwiek sposób skrzywdziłem, z serca proszę o przebaczenie.

To, co powiedziałem wcześniej do moich rodaków, mówię teraz do wszystkich w Kościele powierzonych mojej służbie: trwajcie mocno w wierze! Nie dajcie się zwieść! Często wydaje się, że nauka - z jednej strony nauki przyrodnicze, a z drugiej badania historyczne (zwłaszcza egzegeza Pisma Świętego) - są w stanie zaoferować niepodważalne wyniki sprzeczne z wiarą katolicką. Przeżyłem od dawna przemianę nauk przyrodniczych i mogłem zobaczyć, jak przeciwnie, zniknęły pozorne pewniki przeciw wierze, okazując się nie nauką, lecz interpretacjami filozoficznymi tylko pozornie odnoszącymi się do nauki; tak jak z drugiej strony, to właśnie w dialogu z naukami przyrodniczymi również wiara nauczyła się lepiej rozumieć granicę zakresu swoich roszczeń, a więc swoją specyfikę. Już sześćdziesiąt lat towarzyszę drodze teologii, w szczególności nauk biblijnych, i wraz z następowaniem po sobie różnych pokoleń widziałem, jak upadają tezy, które wydawały się niewzruszone, okazując się jedynie hipotezami: pokolenie liberałów (Harnack, Jülicher itd.), pokolenie egzystencjalistów (Bultmann itd.), pokolenie marksistów. Widziałem i widzę, jak z płataniny hipotez wyłaniała się i znów wyłania rozumność wiary. Jezus Chrystus jest naprawdę drogą, prawdą i życiem - a Kościół, ze wszystkimi swoimi niedoskonałościami, jest naprawdę Jego ciałem.

Na koniec pokornie proszę: módlcie się za mnie, aby Pan, mimo wszystkich moich grzechów i niedoskonałości, przyjął mnie do wiecznego mieszkania. Do wszystkich powierzonych mi osób moje modlitwy płyną z całego serca, dzień po dniu.

BENEDICTUS PP XVI

ROGITO PAPIEŻA BENEDYKTA XVI

W świetle Chrystusa zmartwychwstałego 31 grudnia Roku Pańskiego 2022 o godzinie 9.34 rano, gdy kończył się rok i gdy byliśmy gotowi śpiewać dziękczynny hymn Te Deum [Ciebie, Boga, wysławiamy] za liczne dobra, których udzielił nam Pan, umiłowany emerytowany Pasterz Kościoła Benedykt XVI odszedł z tego świata do Ojca. Cały Kościół wraz z Ojcem Świętym Franciszkiem towarzyszył modlitewnie Jego odejściu.

Benedykt XVI był 265. papieżem. Pamięć o nim trwa w sercu Kościoła i całej ludzkości.

Joseph Aloisius Ratzinger, wybrany na papieża 19 kwietnia 2005, urodził się w Marktl am Inn na terenie diecezji pasawskiej (Niemcy), 16 kwietnia 1927. Jego ojciec był komisarzem żandarmerii i pochodził z rodziny rolników z Dolnej Bawarii, ich warunki ekonomiczne były raczej skromne. Matka była córką rzemieślników z Rimstingu nad jeziorem Chiem, a przed zamążpójściem pracowała jako kucharka w różnych miejscach.

Spędził swe dzieciństwo i wiek dojrzewania w Traunsteinie – miasteczku koło granicy z Austrią, około 30 kilometrów od Salzburga, gdzie otrzymał swą formację chrześcijańską, ludzką i kulturalną.

Czas jego młodości nie był łatwy. Wiara i wychowanie w jego rodzinie przygotowały go do twardego doświadczenia problemów związanych z reżymem nazistowskim, gdy poznał klimat silnej wrogości wobec Kościoła katolickiego w Niemczech. W tej złożonej sytuacji odkrył piękno i prawdę wiary w Chrystusa.

Od 1946 do 1951 kształcił się w Wyższej Szkole Filozofii i Teologii we Fryzynie i na Uniwersytecie Monachijskim. 29 czerwca 1951 przyjął święcenia kapłańskie, rozpoczynając w następnym roku swą działalność dydaktyczną w tejże Szkole we Fryzynie. Następnie był profesorem w Bonn, Münster, Tybindze i Ratzbonie.

W 1962 został oficjalnym ekspertem Soboru Watykańskiego II jako asystent kardynała Josepha Fringsa. 25 marca 1977 papież Paweł VI mianował go arcybiskupem Monachium i Fryzyny a sakrę biskupią przyjął on 28 maja tegoż roku. Jako swoje hasło biskupie wybrał słowa „*Cooperatores Veritatis*” [Współpracownicy Prawdy].

Papież Montini mianował i ogłosił go publicznie kardynałem z tytułem Najświętszej Maryi Pocieszycielki w Tiburtino na konsystorzu 27 czerwca 1977.

25 listopada 1981 Jan Paweł II mianował go prefektem Kongregacji Nauki Wiary; 15 lutego następnego roku zrzekł się duszpasterskiego zarządzania archidiecezją Monachium i Fryzyny.

6 listopada 1998 został mianowany wicedziekanem Kolegium Kardynalskiego a 30 listopada 2002 stał się dziekanem, otrzymując tytuł Kościoła Podmiejskiego Ostii.

W piątek 8 kwietnia 2005 przewodniczył Mszy świętej pogrzebowej za Jana Pawła II na Placu św. Piotra.

Kardynałowie, zgromadzeni na konklawe, wybrali go 19 kwietnia 2005 papieżem i przyjął on imię Benedykt XVI. Z Loggii Błogosławieństw ukazał się jako „*pokorny pracownik Winnicy Pańskiej*”. W niedzielę 24 kwietnia 2005 uroczystie rozpoczął swą posługę Piotrową.

Benedykt XVI umieścił w centrum swego pontyfikatu zagadnienie Boga i wiary, w ciągłym poszukiwaniu oblicza Pana Jezusa Chrystusa i pomagając wszystkim w poznaniu Go, zwłaszcza dzięki ogłoszeniu dzieła „*Jezus z Nazaretu*” w trzech tomach. Obdarzony rozległą i głęboką wiedzą biblijną i teologiczną miał niezwykłą zdolność opracowywania syntez rozjaśniających główne tematy doktrynalne i duchowe, jak również kluczowe zagadnienia życia Kościoła i kultury współczesnej.

Wspierał z powodzeniem dialog z anglikanami, z Żydami i przedstawicielami innych religii; przywrócił też kontakty z kapłanami z Bractwa św. Piusa X.

Rankiem 11 lutego 2013, podczas konsystorza zwołanego w celu podjęcia zwykłych decyzji w sprawie trzech kanonizacji, po głosowaniu kardynałów, Papież złożył następujące oświadczenie po łacinie: *«Bene conscius sum hoc munus secundum suam essentiam spiritualem non solum agendo et loquendo exerceri debere, sed non minus patiando et orando. Attamen in mundo nostri temporis rapidis mutationibus subiecto et quaestionibus magni ponderis pro vita fidei perturbato ad navem Sancti Petri gubernandam et ad annuntiandum Evangelium etiam vigor quidam corporis et animae necessarius est, qui ultimis mensibus in me modo tali minuitur, ut incapacitatem meam ad ministerium mihi commissum bene administrandum agnoscere debeam. Quapropter bene conscius ponderis huius actus plena libertate declaro me ministerio Episcopi Romae, Successoris Sancti Petri, mihi per manus Cardinalium die 19 aprilis MMV commissio renuntiare ita ut a die 28 februarii MMXIII, hora 20, sedes Romae, sedes Sancti Petri vacet et Conclave ad eligendum novum Summum Pontificem ab his quibus competet convocandum esse»*.

W czasie ostatniej audiencji ogólnej tego pontyfikatu 27 lutego 2013, dziękując wszystkim i każdemu również za szacunek i zrozumienie, z jakimi przyjęto jego decyzję, zapewnił: *„Nadal będę towarzyszył drodze Kościoła modlitwą i refleksją, tym oddaniem się Panu i Jego Oblubienicy, którym próbowałem żyć po dziś dzień i którym chciałbym żyć zawsze”*.

Po krótkim pobycie w rezydencji w Castel Gandolfo przeżył ostatnie lata swego życia w Watykanie, w klasztorze Mater Ecclesiae, poświęcając się modlitwie i medytacji.

Doktrynalne nauczanie Benedykta XVI zawiera się w trzech encyklikach „*Deus caritas est*” (25 grudnia 2005), „*Spe salvi*” (30 listopada 2007) i „*Caritas in veritate*” (29 czerwca 2009). Pozostawił Kościołowi cztery adhortacje apostołskie, liczne konstytucje apostołskie, listy apostołskie, jak również katechezy głoszone podczas audiencji ogólnych i wystąpienia, łącznie z tymi wygłoszonymi podczas dwudziestu czterech podróży apostołskich odbytych na całym świecie.

W obliczu coraz bardziej szerzących się relatywizmu i ateizmu praktycznego w 2010 na mocy motu proprio „*Ubicumque et semper*” ustanowił Papieską Radę Rozkrzewiania Nowej Ewangelizacji, której w styczniu 2013 przekazał kompetencje w dziedzinie katechezy.

Walcząc z mocą z przestępstwami popełnianymi przez przedstawicieli duchowieństwa wobec małoletnich lub osób bezradnych, nawołując nieustannie Kościół do nawrócenia, modlitwy, pokuty i oczyszczenia.

Jako teolog o uznanym autorytecie pozostawił bogate dziedzictwo nauk i badań w zakresie podstawowych prawd wiary.

CIAŁO BENEDYKTA XVI NAJWYŻSZEGO KAPŁANA:

ŻYŁ 95 LAT, 8 MIESIĘCY, 15 DNI PRZEWODNICZYŁ KOŚCIOŁOWI POWSZECHNEMU 7 LAT, 10 MIESIĘCY, 9 DNI

OD 19 KWIETNIA ROKU PAŃSKIEGO 2005 DO 28 LUTEGO ROKU PAŃSKIEGO 2013,

ZMARŁ 31 GRUDNIA ROKU PAŃSKIEGO 2022.

Żyj w Chrystusie, Ojcze Święty!

Rozważania Papieża Franciszka podczas Mszy świętej pogrzebowej za śp OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI Watykan, Plac Świętego Piotra, 5 stycznia 2023 roku

NIECH TWOJA RADOŚĆ BĘDZIE DOSKONAŁA

„Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego” (Łk 23, 46). To ostatnie słowa, jakie Pan wypowiedział na krzyżu; Jego ostatnie tchnienie – można by powiedzieć – zdolne potwierdzić to, co charakteryzowało całe Jego życie: nieustanne powierzanie się w ręce Jego Ojca. Ręce przebaczenia i współczucia, uzdrowienia i miłosierdzia, ręce namaszczenia i błogosławieństwa, które skłoniły Go, by oddał się również w ręce swoich braci. Pan, otwarty na historię, które napotkał podczas drogi, pozwolił się wygładzić przez wolę Bożą, biorąc na swoje barki wszystkie konsekwencje i trudności Ewangelii, aż zobaczył swoje ręce przebite z miłości: „zobacz moje ręce”, powiedział do Tomasza (J 20, 27), i mówi to do każdego z nas: „zobacz moje ręce”. Zranione ręce, które wychodzą na spotkanie i nie przestają się ofiarowywać, abyśmy poznali miłość, jaką Bóg ma ku nam (por. 1 J 4, 16).

„Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego” – to zaproszenie i program życia, który inspiruje i chce kształtować jak garncarz (por. Iz 29, 16) serce pasterza, aż do wzbudzenia w nim tych samych uczuć, jakie żywił Jezus Chrystus (por. Flp 2, 5). Wdzięczne oddanie się na służbę Panu i Jego Ludowi, które rodzi się z przyjęcia całkowicie darmowego daru: „Należysz do Mnie (...) należysz do nich” – szepce Pan; „Jesteś w moich dłoniach i właśnie dzięki temu znajdujesz się w rozległej przestrzeni mojej miłości. Pozostań w moich rękach i oddaj Mi twoje” [2]. Jest to wyrozumiałość Boga i Jego bliskość zdolna do oddania się w kručie ręce uczniów, aby nakarmić swój lud i powiedzieć wraz z Nim: bierzcie i jedzcie, bierzcie i pijcie, to jest moje ciało, które za was będzie wydane (por. Łk 22, 19). Całkowite synkatabasis Boga.

Modlitewne poświęcenie się, które kształtuje się i doskonali w milczeniu wśród rozdroży i sprzeczności, z którymi musi się zmierzyć pasterz (por. 1 P 1, 6-7) oraz ufne zaproszenie do prowadzenia trzody (por. J 21, 17). Podobnie jak Mistrz, dźwiga na swoich barkach trudy wstawiennictwa i wyniszczenie namaszczenia za swój lud, zwłaszcza tam, gdzie dobroć musi walczyć i bracia widzą, że ich godność jest zagrożona (por. Hbr 5, 7-9). W tym spotkaniu wstawienniczym, Pan rodzi łagodność zdolną do zrozumienia, przyjęcia, ożywienia nadziei i stawania ponad nieporozumieniami, które to może wywołać. Niewidzialna i nieuchwytna ufność, która rodzi się ze świadomości, w których

rękach pokłada się zaufanie (por. 2 Tm 1, 12). Modlitewna i adoracyjna ufność, zdolna do odczytywania działań pasterza i dostosowywania jego serca i decyzji do czasów Bożych (por. J 21, 18): „Paść znaczy kochać, a kochać znaczy być gotowym także na cierpienie. Kochać znaczy: dawać owcom prawdziwe dobro, pokarm prawdy Bożej, słowa Bożego, pokarm obecności Boga”.

I także poświęcenie się wspierane przez pociechę Ducha Świętego, która zawsze poprzedza go w misji: w żarliwym dążeniu do przekazywania piękna i radości Ewangelii (por. Adhort. apost. Gaudete et exsultate, 57), w owocnym świadectwie tych, którzy jak Maryja trwają na wiele sposobów u stóp krzyża, w tym bolesnym, ale niezachwianym pokoju, który ani nie napada, ani nie podporządkowuje; oraz w nieustępliwej, ale cierpliwej nadziei, że Pan spełni swoją obietnicę, jak obiecał naszym ojcom i swoim potomkom na wieki (por. Łk 1, 54-55).

My również, mocno przywiązani do ostatnich słów Pana i do świadectwa, które nazaczyło jego życie, chcemy jako wspólnota kościelna pójść jego śladami i powierzyć naszego brata w ręce Ojca: niech te ręce miłosierdzia znajdą jego lampę zapaloną olejem Ewangelii, którą rozkrzewiał i której był świadkiem podczas swego życia (por. Mt 25, 6-7).

Św. Grzegorz Wielki, pod koniec Reguły pasterskiej, zapraszał i napominał przyjaciela do ofiarowania mu tego duchowego towarzyszenia: „Proszę cię, byś mnie wśród niebezpieczeństw tego życia podtrzymał deską twej modlitwy, aby podniosła mnie ręka twej zasługi, ponieważ mój własny ciężar mnie pograża” (40). Jest to świadomość Pasterza, że nie może udźwignąć sam tego, czego w rzeczywistości nigdy nie mógłby udźwignąć sam i dlatego umie powierzyć siebie na modlitwie i w trosce o powierzony mu lud. To właśnie wierny Lud Boży, który zgromadzony, towarzyszy i powierza życie tego, który był jego pasterzem. Jak kobiety z Ewangelii przy grobie, jesteśmy tutaj z wonnościami wdzięczności i namaszczeniem nadziei, aby jeszcze raz okazać mu miłość, która nie ginie; chcemy to uczynić z tym samym namaszczeniem, mądrością, łagodnością i oddaniem, jakimi potrafił obdarowywać przez lata. Chcemy wspólnie powiedzieć: „Ojcze, w Twoje ręce powierzamy jego ducha”.

Benedykcje, wierny przyjacielu Oblubieńca, niech twoja radość będzie doskonała, gdy będziesz słyszał ostatecznie i na zawsze Jego głos!

papież FRANCISZEK

Watykan, 5 stycznia 2023 roku

Uroczystości pogrzebowe śp. Ojca Świętego Benedykta XVI na Placu św. Piotra w Watykanie, 5 stycznia 2023 roku

31 grudnia 2022

**Jego Świątobliwość
Papież Franciszek
Watykan**

Wasza Świątobliwość, Czcigodny Ojciec Święty,

z głębokim smutkiem przyjąłem wiadomość o odejściu Jego Świątobliwości, papieża Benedykta XVI. W imieniu moich Rodaczek i Rodaków oraz własnym pragnę złożyć Waszej Świątobliwości i całemu Kościołowi Powszechnemu wyrazy współczucia z powodu tak wielkiej straty.

Benedykt XVI od pierwszych lat kapłaństwa, aż po pontyfikat, wszystkie swoje siły oddał Kościołowi. Jako jeden z najwybitniejszych teologów, wskazywał człowiekowi XX i XXI wieku drogi do spotkania z Bogiem, ukazując piękno i sens chrześcijaństwa. Zadziwił świat, gdy w trosce o Kościół podjął decyzję o rezygnacji, dając świadectwo pokornego ustąpienia miejsca tym, którzy – jak głęboko wierzył – zadanie prowadzenia Kościoła wypełnią lepiej.

W swoich dziełach pozostawił wskazówki dla Kościoła XXI wieku. Przekonywał Kościół, aby w nauczaniu, uwzględniał problemy moralne, etyczne i egzystencjalne współczesnego człowieka i pomagał mu w odnajdywaniu Boga. W dobie relatywizmu, liberalizmu i sekularyzacji, ukazywał prawdę o człowieku z perspektywy chrześcijaństwa.

Filozoficzno–teologiczny dorobek Benedykta XVI ukazuje także znaczenie i wartość dziedzictwa, wynikającego ze spotkania trzech kultur: żydowskiej, grecko–rzymskiej i chrześcijańskiej. Myśl i dzieło Benedykta XVI pozostanie na zawsze cennym wkładem do historii myśli całej ludzkości.

Benedykt XVI był przez lata przyjacielem i najbliższym współpracownikiem św. Jana Pawła II. Znał i rozumiał Polskę, jeszcze jako kardynał wielokrotnie ją odwiedzał. Był bliski sercom Polaków, którzy otaczali go wielką sympatią i szacunkiem. Zawsze będziemy pamiętać jego pontyfikat, który rozpoczął się po śmierci św. Jana Pawła II, oraz to, że w swoją pierwszą papieską podróż duszpasterską w 2006 roku udał się do Polski. Beatyfikował też Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszkę.

Podczas swojej ostatniej, historycznej audiencji generalnej w Watykanie, na Placu Świętego Piotra, 27 lutego 2013 roku papież Benedykt XVI, skierował po polsku ważne przesłanie: „*trwajcie mocni w wierze*” i poprosił Polaków o modlitwę za Niego i za Kościół. Przyjmujemy to wezwanie, jako pozostawiony nam testament. Papież Benedykt XVI, żarliwy wyznawca Chrystusa, wielki myśliciel i nauczyciel, pozostanie dla kolejnych pokoleń moralnym i duchowym autorytetem.

Wasza Świątobliwość, składając raz jeszcze serdeczne wyrazy współczucia, zapewniam o łączności z całym Kościołem w modlitwie za śp. papieża Benedykta XVI.

Z wyrazami głębokiego szacunku i sympatii

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
ANDRZEJ DUDA

w ostatnim czasie...

ZMARŁ:

1. MARIAN BIKNIERSKI, zam. Szklana Góra, ul. Zielna 45, ur. 3 stycznia 1952, zm. 4 stycznia 2023, pogrzeb odbył 9 stycznia 2023 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE

ZA OFIARY NA REMONT

KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2023

1. Maria i Władysław Ornowscy, Mierzeszyn
2. Michalina Ziobroń, Zaskoczyn
3. Sylwia i Jacek Schuchardt, Warcz
4. Dorota Walkusz, Warcz
5. Aniela i Leszek Włodarczyk, Warcz
6. Bożena i Wiktor Dobrowolscy, Warcz
7. Teresa i Ryszard Budzyńscy, Warcz
8. Anna i Ryszard Maselbas, Warcz
9. Lidia i Adam Wiccy, Warcz
10. Danuta Sikora, Warcz
11. Jacek Surma, Rybaki
12. Lucyna i Robert Roszczyniała, Zaskoczyn
13. Kamila i Piotr Krefta, Zaskoczyn
14. Elżbieta Krefta, Zaskoczyn
15. Cecylia i Adam Groszek, Zaskoczyn
16. Ewa Budzar, Zaskoczyn
17. Ewelina i Tomasz Surma, Zaskoczyn
18. Krystyna i Jan Surma, Zaskoczyn
19. Bogumiła i Władysław Płońscy, Zaskoczyn
20. Irena i Wiesław Dyl, Zaskoczyn
21. Hanna i Stefan Kryszewscy, Zaskoczyn
22. Beata i Adam Chodowscy, Zaskoczyn
23. Ewelina i Mirosław Nofz, Zaskoczyn
24. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
25. Ewa i Andrzej Rosiak, Olszanka
26. Teresa i Jan Koziorzębscy, Olszanka
27. Tadeusz Koprowicz, Olszanka
28. Daniel Kuniec, Olszanka
29. Magdalena Chamska, Olszanka
30. Monika i Wojciech Butowscy, Olszanka
31. Katarzyna i Andrzej Kistowscy, Olszanka
32. Krystyna i Tadeusz Butowscy, Olszanka
33. Żaneta i Mariusz Butowscy, Olszanka
34. Barbara i Henryk Hinz, Olszanka
35. Ewelina i Michał Wajroch, Olszanka
36. Ewa i Krzysztof Kolbusz, Olszanka
37. Elżbieta i Andrzej Frączak, Olszanka
38. Anna i Piotr Czysarscy, Olszanka
39. Krystyna Kucmann, Olszanka
40. Dorota i Radzisław Mielewczyk, Olszanka
41. Aleksandra i Robert Gawin, Olszanka

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

MODLITWA ZA ZMARŁEGO PAPIEŻA BENEDYKTA XVI

Wszchemogący i wierny Boże, Ty sprawiedliwie nagradzasz robotników Twojej winnicy, Ty ustanowiłeś następcą świętego Piotra i pasterzem całego Kościoła Twojego służbę, naszego papieża Benedykta XVI, spraw, aby w wieczności radował się owocami Twojej łaski i miłosierdzia, których wiernym szafarzem był na ziemi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

HERR, ICH LIEBE DICH

PANIE, KOCHAM CIĘ

- ostatnie słowa wypowiedziane przez Ojca Świętego Benedykta XVI, 31 grudnia 2022 roku ok. godz. 3.00 nad ranem.

Uroczystościom pogrzebowym Ojca Świętego Benedykta XVI w dniu 5 stycznia 2023 roku przewodniczył Ks. Kardynał Giovanni Battista Re, Dziekan Kolegium Kardynalskiego. W uroczystościach uczestniczył także Papież Franciszek, który w czasie Mszy świętej pogrzebowej wygłosił krótkie rozważanie. Na fotografii: Ks. Kardynał Giovanni Battista Re przewodniczy obrzędowi złożenia trumny śp. Papieża Benedykta XVI do krypty znajdującej się w Grotach Watykańskich pod Bazyliką św. Piotra. Wcześniej było to miejsce pochówku świętego Papieża Jana XXIII (od 1963 do 2000 roku) oraz świętego Papieża Jana Pawła II (w latach 2005 - 2011).

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parafia.i3k.plCMENTARZA: www.mogily.pl/mierzczyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
 PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
 Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzczyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.